

[Sigsgaard.]

holdningen fra første gang, lovforslaget blev fremsat i maj sidste år, og så til nu. Der er opstået så stort et pres fra offentlighedens side for at få en skærpet indsats imod skattesnyderiet, at det altså også har givet sig udslag her i folketingsalen, og det er selvfølgelig kun tilfredsstillende.

Ministeren var også positiv, men henviste til, at spørgsmålet var overladt til et sagskyndigt udvalg til behandling; det var allerede sket, så vidt jeg erindrer, i maj 1970, og nu burde vi afvente indstillingen fra dette udvalg, der kunne forventes at foreligge i løbet af nogle måneder. Jeg må nok sige, at jeg finder det aldeles overflødigt og utilstedeligt at bruge endnu flere måneder på at spekulere på dette trods alt begrænsede spørgsmål. Ministeren sagde, at vi kunne forvente lovforslag til efteråret. For mig at se er det at trække sagen unødigt i langdrag, og man kan vel sætte et spørgsmålstegn ved den velvilje, der vises i ord, når der i så høj grad er tale om manglende vilje til at handle hurtigt.

Selvfølgelig kan der handles hurtigt her. Hvis der havde været vilje til det, havde man fra regeringens side fremskyndet udvalgets arbejde. Hvor mange møder mon det har holdt siden maj 1970? Det er meget almindeligt, at de offentlige udvalg, der arbejder, holder møde en gang om måneden eller en gang hver anden måned, at der altså arbejdes yderst lemfældigt med tingene. Jeg ved ikke, om det er tilfældet i denne sag, men jeg kan ikke forestille mig, at man virkelig skal bruge et helt år til at spekulere på en reform, der trænger sig så meget på som den, der her er tale om. Når der er tale om f. eks. at komme en privat erhvervsvirksomhed til hjælp med et meget stort millionbeløb, helt nøjagtigt 50 mill. kr. som i B&W-sagen, kan staten handle på en dag, på en time, hvis det skal være. Men i sager som denne går der år og atter år, og det synes jeg er helt uacceptabelt.

Må jeg i øvrigt sige, at her drejer det sig ikke først og fremmest om tekniske spørgsmål, det drejer sig om et politisk spørgsmål. Formålet med vores lovforslag er jo — det er lige ved at drukne i alle de mange ord, der helt naturligt bliver sagt ved en første behandling — at få straffet skattesnyderi lige så hårdt som f. eks. tyveri. I dag står

straffebestemmelserne i kontrolloven, og de udnyttes meget, meget lemfældigt. Måske kunne man endda mene, at skattesnyderi skulle straffes hårdere end f. eks. almindeligt tyveri ud fra den betragtning, at det skattesnyderi, som i alt beløber sig til i hvert fald milliarder af kroner, rammer alle skatteydere meget, meget hårdt. De må på grund af det skattesnyderi, der gribes meget lidt ind over for, betale meget mere i skat, end de ellers ville have behøvet. Det har altså langt større virkninger for langt flere mennesker, end almindeligt gement tyveri har, og derfor kunne man egentlig godt gå videre, end vi er gået i forslaget. Vi går kun dertil, at vi ønsker straf på lige fod med tyveri, men selvfølgelig er formålet med at gennemføre de bestemmelser at begrænse snyderiet. I dag er det sådan, at der ikke idømmes mere end allerhøjest 3 måneder, og det er kun i særdeles grove tilfælde. Det almindelige er 20-60 dages hæfte, selv hvor det drejer sig om skatteunddragelser fra 150.000 kr. og op til 300.000 kr. Det er en meget mild straf. Straffen for almindeligt tyveri, hvis konsekvenser som sagt er mindre alvorlige, er mange gange hårdere.

Derfor mener jeg, at det er et politisk spørgsmål. Deler man vor anskuelse, og det var der jo flere af partiernes ordførere der gjorde, eller gør man det ikke? Hvis der er et flertal, der deler vor anskuelse, er det tekniske problem at få det gennemført et mindre betydningsfuldt spørgsmål, der ikke kan være særlig vanskeligt.

Den konservative ordfører sagde, at forslaget ikke var særlig vidtgående, og det er rigtigt. Det er ikke særlig vidtgående, for det er nemlig ikke strafferammerne, der i første række er noget galt med i dag, men måden, de bruges på — eller rettere sagt det, at de næsten ikke bruges.

Den radikale ordfører, hr. Helge von Rosen, afviste en udvidelse af anvendelsen af straf uden samtidig effektivisering af ligningskontrollen, og deri kunne der ligesom ligge en antydning af, at vi gik ind for en udvidelse af straffeansvarelsen uden effektivisering af ligningskontrollen. Men vi har gang på gang her i folketinget stillet forslag om en mere effektiv ligningskontrol. Jeg er altså ganske enig med hr. Helge von Rosen. Men hr. Helge von Rosen, hans parti og de andre regeringspartier har i mangfoldige til-